

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fiducia, Cuius Iudicisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.l.], 1645

§. 13. S. Felix vna miraculosè reficiens, vicissim ipse, quàm sit miraculosè
refectus?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49823)

scis miraculo expiscatus, nec panis, nec vinum à comedentibus minui visa sunt. Pluráq; alia ex actis ad canonizationem colligere est, quæ noster scribendi stylus contrahit brevitatis desiderio. Hæc de S. Francisco Paulino.

§. XIII.

S. Felix vna miraculosa reficiens, vicissim ipse, quàm sit miraculose refectus?

Aliquando autem Christus, pane, aliquando vino; aliquando sua manu, suos pascit, aliquando aliena. Nota etiã in pueros est S. Othomari lagùcula. De S. Felice Nolano à Ribade-neira hæc memorantur. Postquã (sicut olim D. Petrus ex Herodiano carcere) ab Angelo è vinculis eductus ad montem peruenit, in quo S. Maximus Nolæ, in Campania, Episcopus, vitatis persecutoribus, fame confectus frigoreq; rigens in niuoso solo jacens mortuo, quàm viuo, similior, vix spirabat; illico super eum se, Prophetæ instar, jaciens manus manibus, pedibúsq; pedes, & os ori composuit, vt rigentia membra calore pariter corporis foueret & charitatis. Tamdiu ita jacuit, donec & ipse algeret: neq; tamen se aliquid proficere vidit. Itaque in preces & genua se erexit, Deúmque incensissima oratione etiam atque etiam rogauit, vt extreme

Petr. Ribad. 14.
Ianuarij.

mè affecto seni succurreret. Vide mihi vim
Matt. 7. 15. precum, & virtutem prouidentis Dei. *Nunc-
 quid colligunt de spinis uuas, aut de tribulis fi-
 cus?* dixit Christus, naturæ indolem inge-
 niûmq; declarans. Atqui hic felix, pro Ma-
 ximo, Deum precatus, de vicino rubo, pi-
 etissimè liuentem conspexit pendere uam.
 Eam igitur, quasi demissum cælo munus,
 carpens digitali prælo domiuit expressumq;
 ori senis mustum instillauit. Quàm primum
 semianimis Præsul ætherio depromptum-
 cado falernum libauit, vimq; eius in uenas
 admisit, veluti à morte reuocatus, aut alto
 experrectus sopore, cœpit gratiatos diu ocu-
 los aperire, Numinisque benignitatem re-
 diuina voce laudare. Nec minor fuit in ipsâ
 etiam Felicem Numinis prouidentia. Siqui-
 dem postquam Nolam nouus Aeneas Ma-
 ximum, tanquam Patrem suum, incedere
 pedibus non valentem, humeris susceptum
 reportauit, paulò post, noua orta est tem-
 pestas. Quærebatur tum ab Imperatoris
 milite Felix, tanquam caput Christianorû;
 neque in medio foro agnoscebatur, post-
 quam ipse de seipso interrogatus, dixit:
*Sibi Felicem de facie notum non esse (vsq; adeò
 nunquam in speculo se viderat) eoque dicto*
 felc

fese captantium è manibus subduxit. Ut etiam ex oculis sese eorum subduceret, latebras circumspexit. Prope erant parietinæ, ibi inter ruderà sese viuum cogitabat sepelire. Instabat fugienti miles, qui intellexerat; eum ipsum esse Felicem, qui cum in foro fuerat collocutus. Instantem vbi vidit; inuocata diuina ope, non tam in latibulum; quàm in patentem locum intrauit. Cœlesti opus erat clypeo. Mox igitur adeò densa araneorum tela diuinitus ei asylo est prætexta; vt sequi non posset crudelitas; quò se innocentia recepisset. Quis enim sibi persuaderet, opus tam citò creuisse araneorum? Pulcherrimè S. Paulinus ait:

*Sic vbi Christus adest nobis, & araneâ muro est:
Aut cui Christus abest, & murus aranea fiet.*

Multi enim, intra firmissimarũ vrbium mœnia, non sunt tuti: Felicem opera aranearũ & tenuissimæ telæ defenderunt; sub quibus vtiq; securiùs, quàm alij sub Orci galea, Dei seruus latitauit. Felix vbi delusos spe sua venaticos canes animaduertit, ad Deum conuersus, *Et si, inquit, ambulauero in medio umbra mortis, non timebo, mala, quoniam tu mecum es; indeque, vt S. Paulinus refert, parietinas interiores ingressus, solidum*

*Psal. 12.
4.*

P illie

Gregor.
Turonés.
l. 1. de mi-
rac. cap.
104.

illic semestri delituit, nulli mortalium visus cognitusue. Gregorius Turonensis, ait, cum toto trimestri inibi delituisse. At quis tam strenuum militem, tam pium Presbyterum, toto illo temporis intervallo, aluit? Audi miram providentiam. In proximo habitabat mulier admodum addicta Deo, quæ Felicis ibi latitantis prorsus ignara, non secus, ac si conscia foret, eodem, quo sanctus erat, loco, (quem suum esse penum putabat) in excessu mentis, esculanta vernis suis destinata, collocabat. Quòdque mirabile erat, semper ponendorum esculentorum memor, recipiendorum semper immemor fiebat. Ita totius ignara miraculi Felicis nutrix ignotum alumnum sustentavit. Quæ, ne potus deficeret, licet sudum cœlum imbres suspendisset, & solum siccitate aruisset, Deus, æthere lactante, refecit. Siquidem adeò vberem de cœlo rorem in veterem, quæ fortè, immo consilio Altissimi, ponè aderat, testam depluit, vt omnem illo sitis ardorem temperaret. Nemo de clypeo, nemo de cibo, nemo de potu sollicitus sit. Nouit Deus seruos suos araneorum telâ clypeare; nouit pascere cibus in alium usum preparatis, sicut Danielem alterius

Pro.

Prophetæ messorumque pulmento ; nouit
cœli rorem in nectar vertere ; dummodo
illius nos curæ permittamus, neque, contra
præcepta eius, de rebus caducis ; vsque ad
desperationem, solliciti simus:

§. XIV.

*S. Lydvvina liberalitas diuinâ liberali-
tate compensata.*

Neque arbitrandum est, solis eam viris à
Deo potestatem factam. Refert Ioan. Brug-
mannus, de S. Lydvvina virgine, quæ in
comitatu Hollandiæ, oppido Schiedamensi,
æquè mira egit, ac passa est, eam erga indi-
gentes maximè fuisse liberalem, quos, si po-
terat, vel coctis, vel crudis iuuabat cibus; si
non poterat, benignitate verborum solaba-
tur. *Nouerat pauperum nomina, & habitacu-
la; & quamuis jaceret in tenebris, omnia in-
tueri, omnia distinctè cognoscere videbatur,
perinde ac si versaretur inter homines. In pau-
perum usus iussit, hyeme, sale aspergi carnes, sa-
litas, cum pisces coctas illis trans mittebat. Conti-
git aliquando, ut cum vicinis diuidenda vaccæ
quarta pars ei cederet ad alendos pauperes. Ex
ea cum ministra eius quandam portionem cum
pisces coxissent, & triginta domibus inde ad satu-
ritatem distribuissent, quidam ait Lydvvina:*

P 2

quem

Ioan. Brugmā.
& ex eo
Surius
tom. 7.
12. April.
part. 2.
cap. 2.